

gyobb diákok nemcsak szabad érdeklődésük tárgyait, de kötelező olvasmányokat is itt találják meg s láttam 10—12 éves leánykákat, akik „egymásnak segítenek” könyveket keresni. Ezt az elkerített helyet jól megválogatott fali képek és meseillusztrációk díszítik.

Szép kezdeményezés, mely megindítása óta tagadhatatlanul szépen fejlődött, de még a fejlődés nagy útja áll előtte. A könyvtár anyaga elegendő és a három könyvtáros talán akkor is elláthatná a munkát, ha külön helyiség szolgálna olvasóterem vagy meseszoba, előadó terem gyanánt. Ilyen módon ma leginkább a Pedagógiai Szeminárium helyiségeiben lehetne berendezkedni és csak a békés időkre vetíthetjük azt a reményt, hogy a főváros minden kerületében egy jól megszervezett gyermek- és ifjúsági könyvtár szolgálja a felnövő nemzedék kulturális fejlődését.

Kemény Gábor.

A Délmagyarországi Nevelők Egyesületének Középiskolai Szakosztálya három vitadélután szentelt a megjelenő új Érettségi Utasítás várható illetve kívánatos módosításainak (okt. 22, okt. 29. és nov. 12.). Szűcs Lajos mint vitarendező mutatta be tervezetét. A hallgatóság a legapróbb részletekig megtárgyalta és alapos hozzászólásokkal ajánlott kisebb módosításokat. Egyhangúan megegyezett a gyűlések közönsége az előadó-ajánlotta alapelvekben t. i. hogy 1.) legyen az új Érettségi Utasítás tökéletes összhangban a Tantervvel és Utasításokkal, 2.) Erélyes központosítással (az egész országban azonos tételekkel) biztosítsa egységes színvonalat és 3.) túlnyomó írásbeliséggel (a teszt rendszerrel is!) tegye lehetővé a jelöltek minél többoldalú megvizsgálását.

A nov. 12-i előadói ülés főtárgya Teltamanti Béla „A szókincs szerepe a nyelvtanításban” c. fejtegetése volt. Négy esztendő munkájának eredménye-

képen a közeljövőben fog megjelenni az előadónak egy tanulmánya, amelynek első részét mutatta be a jelenvoltaknak. Megvizsgálta a középiskolában használatos német nyelvkönyveket a szókincs szempontjából s a Bitter-Puhr tankönyvek alapján megállapította, hogy a III. osztályban 1203, a IV. osztályban 2116, az V.-ben 3734 szó fordul elő. Mennyi marad ezekből meg? Az egy-két esetben szereplő szavakat nem számítva a növendékek 613, 670, illetve 946 szót tudnának a III., IV., ill. V. osztály végén. A kötelező beszédgyakorlatok azonban szükségszerűen felfrissítik az előző évek szókészletét is, ennek következtében IV. o. végén 968, V. végén 1508 szónak kellene rendelkezésre állni. A tárgyi szócsoporthoz az Utasítás szellemében végzett gyűjtése elkerülhetetlenné teszi, hogy a szócsoporthoz a tanár ki ne egészítse néhány közkeletű szóval, amelyek mind nem kaphattak helyet a tankönyvben. Így a német tanulás harmadik esztendejének a végén 2100-ra tehető azoknak a szavaknak száma, amelyekkel a tanárnak számolnia kell. Mivel a nyelvtanulás eredményességének a kulcsa a szókincs aktivitása, nyílt kérdés marad, hogy miképpen tudja a tanár a szavaknak ekkora tömegét állandóan ébrentartani? Termékeny vita követte az előadó szavait. A vita során Mester János az egyesület elnöke, a szótanulás lélektani feltételeiről szólott, Szűcs Lajos a hangulati velejáró fontosságát hangsúlyozta, Puhr Ferenc szerint a tankönyvírók s a nyelvész pedagógusok érdeklődése vája a jelzett tanulmány mielőbbi megjelenését.

A diáklevelezés az ifjúságnevelés szolgálatában. *Hodinka László* a Középiskolai Tanáregyesületi Közlöny legutóbbi számában áttekintést nyújt a diáklevelezés fejlődéséről. A Tanáregyesület élőnyelvi szakosztálya a tavalyi iskolaév eleje óta különös lendü-